

Frustrerende regels

HIJ ZORGT VOOR ZIJN vrouw die al een aantal jaren dementie heeft. Het is zwaar, maar wanneer zij naar de dagbesteding is – sinds kort drie dagen per week – heeft hij even tijd om wat boodschappen te doen en soms zelfs om met een paar leeftijdgenoten in het buurthuis te biljarten. Vanwege de ziekte van zijn vrouw komen er aardig wat hulpverleners over de vloer. Zoals de casemanager dementie. Een vriendelijke vrouw, die eens in de zes weken langskomt en ook altijd even naar zijn gezondheid informeert. Met haar heeft hij een goed contact; zij heeft hem ook geholpen met alle formulieren voor het CIZ toen het aantal dagen van de dagbesteding werd uitgebreid.

Flink aanpakken

Ondanks die drie dagen dagbesteding is het voor hem flink aanpakken. De thuiszorg komt 's ochtends tussen 8 en 9 zijn vrouw helpen wassen en aankleden en dan moet ze klaarstaan voor het busje van het verpleeghuis waar de dagbeste-

ding is. Het lukt de ene thuiszorgmedewerker wat beter dan de andere. Hij ziet het al aan het contact dat ze maken. In het weekend komen ze niet, dan proberen hij en zijn vrouw wat uit te slapen en starten ze zelf op. Maar als zijn vrouw de hele nacht aan het rommelen is, valt het niet mee om aan voldoende slaap te komen. Gelukkig komt dat niet vaak voor. Eten doen ze altijd samen, hij kookt en dat gaat nu best goed. Sedert zijn pensionering is hij langzamerhand wat meer in het huishouden gaan helpen en dit komt nu goed van pas. De medewerkers van de dagopvang zeggen dat zijn vrouw vaker mag komen en ook kan blijven eten, maar dat wil hij niet. Ze zijn al 62 jaar samen en hij wil niet zonder haar eten. Het is al zo stil in huis als ze weg is.

Klachten

In de brief van de huisarts staat dat er sprake was van tweemaal bloed bij de ontlasting en bloedarmoede door ijzeregebrek, suspect voor darmkanker. Ik vraag naar zijn klachten. Zijn gewicht is stabiel, zijn eetlust is goed en de stoelgang onveranderd, inderdaad twee keer

bloed erbovenop, maar dokter, ik gebruik ook bloedverdunners, dan kan dat toch heel goed? We bespreken de hypothesen, de voor- en nadelen van aanvullend onderzoek en ook de mogelijkheid van darmkanker. Ik ben niet bang om dood te gaan, legt hij me uit, maar ik hoop dat mijn vrouw eerst gaat. Ik vraag hem wat zijn wens zou zijn, wat hij echt nodig heeft. Hij vertelt me dat hij al een paar keer een invalidenparkeerkaart heeft aangevraagd, maar dat dit wordt afgewezen omdat hij nog zo vitaal is. Hij schudt zijn hoofd en vraagt mij met vochtige ogen: 'Heeft zo'n meisje achter de balie ooit zelf geprobeerd om iemand die niet weet waar ze is en soms ook niet wie ik ben, in een auto te krijgen? Ik breek mijn benen over de hulpverleners, maar wat ik echt nodig heb, daar gelden de regels niet voor. Ook al ben je 91 jaar en zorg je thuis voor je demente vrouw. Maar daar ga ik mee door, tot ik erbij neerval.' ■

Sophia de Rooij, internist-ouderengeneeskunde en tevens hoofd van het Universitair Centrum Ouderengeneeskunde van het UMCG.